

Pobyty na zámcích

- ● **Chateau d'Ivoy**
Od září do listopadu střílení bažantů a kachen. Od listopadu do února jsou to divočí a jeleni. Je nutný zbrojní pas. Perso.wana-doo.fr/chateau.divoy
- **Chateau de La Verrerie**
Během února hony se smečkou psů na zajíce a jeleny. Cena záleží také třeba na tom, jestli host potřebuje půjčit koně. www.chateaux-france.com/verrierie.fr
- **Chateau de Ternay**
Od prosince do února mohou hosté pozorovat zámeckého psa, který „chytá“ lanýže. S trochou štěstí pak mohou dostat něco z úlovku k večeři. www.chateau-de-ternay.com

BRETAŇ

- **Chateau de Talhouët**
Tohle panské sídlo ze 17. století je výhradně penzionem na rozdíl od ostatních zámků, které dodnes slouží jako bydliště rodinám majitelů. Luxusní pokoje, rozsáhlé pozemky, úžasná večeře a dobré ceny. A taky hezcí psi. www.jpmoser.com/chateau-talhouet.html

NORMANDIE

Dobрым výchozím bodem pro hledání v regionu je tato stránka:

www.normandy-tourism.org/fr/06heberg/cha/chatlist.html

- **Chateau de Boucéel**
Renovovaný zámek z 12. století blízko Mont St. Michel, kolem anglický park. Snídaně je výborná. Pohodlné pokoje, k mání jsou i apartmá. www.chateaubouceel.com

- **Chateau de Sarceaux**
Tehle zámek má skvělé pokoje a krásné pozemky. Majitelé rekonstruují vedle stojící přístavbu pro další hosty. www.normandy-tourism.org/fr/06heberg/cha/tch02-1.html

→ normální penziony. Samozřejmě že ne úplně obyčejné. Na zámku Boschet v Bretani prostě postel s nebesy najdete. Zámek Tennesus má zase funkční padací most a vodní příkop, kde se dají lovit ryby. Na zámku Plessis-Anjou se vám dostane uvedení do restaurování historických maleb. Na Crazannes vás čeká žalář, kam se vejde šest lidí. Do stinného výběhu mohou hosté pustit své koně na Bonabry a na Mirvaultu vás pramice převezve přes řeku k večeři do restaurace na protějším břehu.

Ale nezáleží, jak velký nebo starobyklý je všechny ten komfort, důležitější je atmosféra. A ta je na většině zámků překvapivě domácká. Panství Mont Porcher je jedno z těch, kde jsou hosté zváni k večeři u jednoho stolu s rodinou. „Žít v tak obrovském domě je pro moji ženu moc velký klid a ticho. Jsme rádi, když tu máme rodiny s dětmi a klidně i s těmi nejmenšími,“ říká Benoît Meyer, majitel Mont Porcher.

Potěšení ze zámeckého života je celoroční. Každá sezóna nabízí něco jiného. Na podzim a v zimě dokonce někteří zámečtí páni organizují pro své hosty střelecké a lovecké party. Ale není to jen hon na zvěř. Na zámku Ternay v Poitou-Charentes,

Snímky: archiv

dalším z členů asociace, mají hosté zvláštní podívanou. Zámecký pes Ocace nepronásleduje ani zajíce, ani kachny, sbírá lanýže. Hrabě a hraběnka de Ternayovi si vzali pejska z útulku a ten nedostává žádné pedigree. „Když je dobré počasí, tak je

docela úspěšný,“ říká hraběnka, jejíž rodině patří zámek již přes dvě stě let.

Lovecké výpravy nabízí hostům také zámek ze 16. století La Verrerie v Oizonu v oblasti Aubigny sur Nere. Dokonce mají svého člověka ve Spojených státech, který zde zařizuje pobyty americkým lovcům.

Prach a otázky

Na Cop-Chouxu se Liebreksovi připojili ke svým hostům na aperitiv a popíjení po večeři. Jejich nedávná návštěvníci Jolanda a Cees van Straatenovi bydleli už v mnoha penzionech, zvláště pak v Anglii. I když nikdy předtím nezažili takové „kamarádství“ ze strany hostitelů, líbilo se jim to. „V Anglii si zachovávají mnohem větší odstup,“ srovnává pan van Straaten.

Plánujete-li strávit dovolenou v podobném zámeckém penzionu, může to mít své háčky. Tak třeba alergici nemusí vydržet všechny ten prach ze starobylého nábytku a koberců. I když zrovna takový Cop-Choux je až úzkostlivě uklizený do posledního smítka. Ti, kteří budou hledat přes internet, by si ale měli vybrat – většina majitelů má na internetových stránkách fotografie pokojů.

Další možný problém nastává tehdy, chcete-li být výhradně sami. A příliš upovídaný hostitel nebo večeře u stolu s cizími lidmi vám nemusí zrovna sedět. Ale povídání si s majitelem a dalšími hosty může být také zábavné – nám se líbilo.

Pro mě osobně nastal nepřijemný moment, když jsem si sjednávala místo pobytu. Vypadalo to, jako by někteří majitelé chtěli dopředu vědět kompletní charakteristiky mých dětí: Jak jsou staré? Jsou hlučné? Umí se chovat? To vás přiměje k obavám, jestli to tam nebude, jako byste měli spát

v muzeu. Ale myslím si, že většina hostitelů chce prostě jen něco vědět o lidech, kteří k nim přijdou domů.

Drůbež jako dekorace

Pan Liebreks je uvolněný a zajímavý hostitel, který se zajímá, máte-li k snídani všechno, anebo vás vezme na prohlídku a ochutnávku do svého věčného sklípku. Někteří hosté se seberou a zmizí ve svých pokojích s knihou, maximálně lahví

vína, coby jedinými společníky. Ale většina lidí se nechá unést tou zvláštní atmosférou starých časů. O svých hostech pan Liebreks říká: „Všichni mají co vyprávět a stejně tak se zdá, že i rádi poslouchají, co jim vyprávíme my.“

Pozemek o 42 akrech zahrnuje bazén, tenisový kurt a velkánskou trampolínu. Hned za zámkem začíná les, malebná ruina vápencové vypalovací pece a tři kamenné monolity. Jak praví legenda, do země je uvrhli pomstyctiví skřítci. A celý obrázek zámku Cop-Choux rámuje kozy, kuřata a husy.

K údivu místních Francouzů není žádná drůbež určena k večeři. Pan Liebreks to kdysi vysvětloval jednomu farmáři, od nějž kupoval kuřata, že je chce „jen na dekoraci“.

„Ten muž se na mě podíval, jako by si říkal: To je váš problém,“ směje se pan Liebreks, majitel zámku a hostitel. ●

Diane M. Fresquezová

Text vyšel ve
Wall Street Journal

Překlad Adéla Poláková